

مَثَلِ تَاكِسْتَان وَبَاغْبَانان

¹ پس به مَثَلها به ایشان آغاز سخن نمود که: شخصی تاکستانی عَرَس نموده، حصاری گردش کشید و چرخشتی بساخت و برجی بنا کرده، آن را به دهقانان سپرد و سفر کرد.² و در موسم، نوکری نزد دهقانان فرستاد تا از میوه باغ از باغبانان بگیرد.³ اما ایشان او را گرفته، زدند و تهدست روانه نمودند.⁴ باز نوکری دیگر نزد ایشان روانه نمود، او را نیز سنگسار کرده، سر او را شکستند و بی حرمت کرده، برگردانیدندش.⁵ پس یک نفر دیگر فرستاده، او را نیز کشتند و بسا دیگران را که بعضی را زدند و بعضی را به قتل رسانیدند.⁶ و بالاخره یک پسر حبیب خود را باقی داشت. او را نزد ایشان فرستاده، گفت: پسر مرا حرمت خواهند داشت.⁷ لیکن دهقانان با خود گفتند: این وارث است؛ بیایید او را بکشیم تا میراث از آن ما گردد.⁸ پس او را گرفته، مقتول ساختند و او را بیرون از تاکستان افکندند.⁹ پس صاحب تاکستان چه خواهد کرد؟ او خواهد آمد و آن باغبانان را هلاک ساخته، باغ را به دیگران خواهد سپرد.¹⁰ آیا این نوشته را نخوانده اید: سنگی که معمارانش رد کردند، همان سر زاویه گردید،¹¹ این از جانب خداوند شد و در نظر ما عجیب است.¹² آنگاه خواستند او را گرفتار سازند، اما از خلق می ترسیدند، زیرا می دانستند که این مثل را برای ایشان آورد. پس او را واگذارده، برفتند.

جزیه قیصر

¹³ و چند نفر از فریسیان و هیرودیسان را نزد وی فرستادند تا او را به سخنی به دام آورند.¹⁴ ایشان آمده، بدو گفتند: ای استاد، ما را یقین است که تو راستگو هستی و از کسی باک نداری، چون که به ظاهر مردم نمی نگری بلکه طریق خدا را به راستی تعلیم می نمای. جزیه دادن به قیصر جایز است یا نه؟ بدهیم یا ندهیم؟¹⁵ اما او ریاکاری ایشان را درک کرده، بدیشان گفت: چرا مرا امتحان می کنید؟ دیناری نزد من آرید تا آن را بینم.¹⁶ چون آن را حاضر کردند، بدیشان گفت: این صورت و رقم از آن کیست؟ وی را گفتند: از آن قیصر.¹⁷ عیسی در جواب ایشان گفت: آنچه از قیصر است، به قیصر رد کنید و آنچه از خداست، به خدا، و از او متعجب شدند.

قیام مردگان

مثل الکرامین الأشرار

¹ وابتداً یقول لهم بأمثال: إنسان عرس عرساً وَاَحاطَهُ بِسَيَاحٍ وَخَفَرَ خَوْصَ مَعَصَرَةٍ وَتَبَى بُرْجاً وَسَلَّمَهُ إِلَى كَرَامِينَ. وَسَافَرَ. ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى الْكَرَامِينَ فِي الْوَقْتِ عَبْدًا لِيَأْخُذَ مِنَ الْكَرَامِينَ مِنْ ثَمَرِ الْكَرْمِ. فَأَخَذُوهُ وَجَلَدُوهُ وَأَرْسَلُوهُ قَارِعًا. ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ أَيْضًا عَبْدًا آخَرَ، فَزَجَمُوهُ وَشَجَّوهُ وَأَرْسَلُوهُ مُهَانًا. ثُمَّ أَرْسَلَ أَيْضًا آخَرَ، فَقَتَلُوهُ. ثُمَّ آخَرِينَ كَثِيرِينَ، فَجَلَدُوا مِنْهُمْ بَعْضًا وَقَتَلُوا بَعْضًا. فَإِذْ كَانَ لَهُ أَيْضًا ابْنٌ وَاحِدٌ، حَبِيبٌ إِلَيْهِ، أَرْسَلَهُ أَيْضًا إِلَيْهِمْ آخِرًا قَائِلًا: إِنَّهُمْ يَهَابُونَ ابْنِي. وَلَكِنَّ أَوْلَادَ الْكَرَامِينَ قَالُوا فِيمَا بَيْنَهُمْ: هَذَا هُوَ الْوَارِثُ، هَلُمُّوا نَقْتُلْهُ فَيَكُونَ لَنَا الْمِيرَاثُ. فَأَخَذُوهُ وَقَتَلُوهُ وَأَخْرَجُوهُ خَارِجَ الْكَرْمِ. فَمَادَا يَفْعَلُ صَاحِبُ الْكَرْمِ؟ بَأَيِّ وَهْلِكَ الْكَرَامِينَ وَيُعْطِي الْكَرْمَ إِلَى آخَرِينَ. ¹⁰ أَمَا قَرَأْتُمْ هَذَا الْهَيْكُوتَ: "الْحَجَرُ الَّذِي رَفَعَهُ الْبَنَاءُونَ هُوَ قَدْ صَارَ رَأْسَ الزَّاوِيَةِ، مِنْ قَبْلِ الرَّبِّ كَانَ هَذَا، وَهُوَ عَجِيبٌ فِي أَعْيُنِنَا". ¹² فَطَلَبُوا أَنْ يُمَسِّكُوهُ وَلَكِنَّهُمْ خَافُوا مِنَ الْجَمْعِ، لِأَنَّهُمْ عَرَفُوا أَنَّهُ قَالَ الْمَثَلَ عَلَيْهِمْ، فَتَرَكُوهُ وَمَضُوا.

ضريبة قيصر

¹³ ثُمَّ أَرْسَلُوا إِلَيْهِ قَوْمًا مِنَ الْفَرِيسِيِّينَ وَالْهِيَرُودُسِيِّينَ لِيَكُنَّ يَضْطَادُّوهُ بِكَلِمَةٍ. ¹⁴ فَلَمَّا جَاءُوا قَالُوا لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، نَعْلَمُ أَنَّكَ صَادِقٌ وَلَا تَبْالِي بِأَحَدٍ لِأَنَّكَ لَا تَنْظُرُ إِلَى وَجْهِ النَّاسِ بَلْ بِالْحَقِّ نَعْلَمُ طَرِيقَ اللَّهِ. أَيُجُوزُ أَنْ نُعْطِيَ جَزْيَةً لِقَيْصَرٍ أَمْ لَا؟ نُعْطِي أَمْ لَا نُعْطِي؟ ¹⁵ فَعَلِمَ رِبَاءَهُمْ وَقَالَ لَهُمْ: لِمَادَا تُجَرَّبُونِي؟ إِيْشُونِي بِدِينَارٍ لَأَنْظُرَهُ. ¹⁶ فَأَتَوْا بِهِ. فَقَالَ لَهُمْ: لِمَنْ هَذِهِ الصُّورَةُ وَالْكَتَابَةُ؟ فَقَالُوا لَهُ: لِقَيْصَرٍ. ¹⁷ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: أُعْطُوا مَا لِقَيْصَرٍ لِقَيْصَرٍ وَمَا لِلَّهِ لِلَّهِ. فَتَعَجَّبُوا مِنْهُ.

موضوع القيامة

¹⁸ وَجَاءَ إِلَيْهِ قَوْمٌ مِنَ الصَّدُوقِيِّينَ، الَّذِينَ يَقُولُونَ لَيْسَ قِيَامَةٌ، وَسَأَلُوهُ قَائِلِينَ: ¹⁹ يَا مُعَلِّمُ، كَتَبَ لَنَا مُوسَى إِنَّ مَاتَ لِأَحَدٍ أَخٌ وَتَرَكَ امْرَأَةً وَلَمْ يُخَلَفْ أَوْلَادًا أَنْ يَأْخُذَ أَخُوهُ امْرَأَتَهُ وَيُقِيمَ نَسْلًا لِأَخِيهِ. ²⁰ فَكَانَ سَبْعَةُ إِخْوَةٍ. أَحَدُ الْأَوَّلِ امْرَأَةً وَمَاتَ وَلَمْ يَتْرُكْ نَسْلًا. ²¹ فَأَخَذَهَا الثَّانِي وَمَاتَ وَلَمْ يَتْرُكْ هُوَ أَيْضًا نَسْلًا، وَهَكَذَا الثَّلَاثُ. ²² فَأَخَذَهَا السَّبْعَةُ وَلَمْ يَتْرُكُوا نَسْلًا، وَآخِرَ الْكُلِّ مَاتَتِ الْمَرْأَةُ أَيْضًا. ²³ فَفِي الْقِيَامَةِ، مَتَى قَامُوا، لِمَنْ مِنْهُمْ تَكُونُ زَوْجَةً؟ لِأَنَّهُا كَانَتْ زَوْجَةً لِلْسَبْعَةِ. ²⁴ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ

لَهُمْ: أَلَيْسَ لِهَذَا تَصَلُّونَ؟ إِذْ لَا تَعْرِفُونَ الْكِتَابَ وَلَا قُوَّةَ اللَّهِ.²⁵ لَأَنْتُمْ مَتَى قَامُوا مِنَ الْأَمْوَاتِ لَا يَرْجُونَ وَلَا يَرْجُونَ بَلْ يَكُونُونَ كَمَلَائِكَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ. وَأَمَّا مِنْ جِهَةِ الْأَمْوَاتِ، إِنَّهُمْ يَقُومُونَ، أَمَّا قَرَأْتُمْ فِي كِتَابِ مُوسَى فِي أَمْرِ الْغُلُقَةِ، كَيْفَ كَلَّمَهُ اللَّهُ قَائِلًا: "أَنَا إِلَهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَهُ إِسْحَاقَ وَإِلَهُ يَعْقُوبَ"؟²⁷ لَيْسَ هُوَ إِلَهُ أَمْوَاتٍ بَلْ إِلَهُ أَحْيَاءٍ، فَأَنْتُمْ إِذَا تَصَلُّونَ كَثِيرًا.

أعظم الوصايا

²⁸ فَجَاءَ وَاحِدٌ مِنَ الْكُتَّابِ وَسَمِعَهُمْ يَتَحَاوَرُونَ، فَلَمَّا رَأَى أَنَّهُ أَجَابَهُمْ حَسَنًا سَأَلَهُ: أَيُّهُ وَصِيَّةٌ هِيَ أَوَّلُ الْكُلِّ. فَاجَابَهُ يَسُوعُ: إِنَّ أَوَّلَ كُلِّ الْوَصَايَا هِيَ: "اسْمَعُ، يَا إِسْرَائِيلُ، الرَّبُّ إِلَهُنَا رَبٌّ وَاحِدٌ"،³⁰ وَ"تُحِبُّ الرَّبَّ إِلَهَكَ مِنْ كُلِّ قَلْبِكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسِكَ وَمِنْ كُلِّ فِكْرِكَ وَمِنْ كُلِّ قُدْرَتِكَ". هَذِهِ هِيَ الْوَصِيَّةُ الْأُولَى.³¹ وَثَانِيَةٌ مِنْهَا هِيَ: "تُحِبُّ قَرِيبَكَ كَنَفْسِكَ". لَيْسَ وَصِيَّةٌ أُخْرَى أَعْظَمَ مِنْ هَاتَيْنِ. فَقَالَ لَهُ الْكَاتِبُ: جَيِّدًا، يَا مُعَلِّمُ، بِالْحَقِّ قُلْتَ. لِأَنَّهُ اللَّهُ وَاحِدٌ وَلَيْسَ آخَرُ سِوَاهُ،³³ وَمَحَبَّتُهُ مِنْ كُلِّ الْقَلْبِ وَمِنْ كُلِّ الْقَهْمِ وَمِنْ كُلِّ النَّفْسِ وَمِنْ كُلِّ الْقُدْرَةِ وَمَحَبَّتُهُ الْقَرِيبِ كَالنَفْسِ، هِيَ أَفْضَلُ مِنْ جَمِيعِ الْمُحَرِّقَاتِ وَالذَّبَائِحِ. فَلَمَّا رَأَاهُ يَسُوعُ أَنَّهُ أَجَابَ بِعَقْلِ قَالَ لَهُ: لَسْتُ بِعِيدًا عَنْ مَلَكُوتِ اللَّهِ. وَلَمْ يَجْسُرْ أَحَدٌ بَعْدَ ذَلِكَ أَنْ يَسْأَلَهُ.

المسيح رب داود

³⁵ ثُمَّ أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ وَهُوَ يُعَلِّمُ فِي الْهَيْكَلِ: كَيْفَ يَقُولُ الْكُتَّابُ إِنَّ الْمَسِيحَ ابْنَ دَاوُدَ؟³⁶ لِأَنَّ دَاوُدَ نَفْسُهُ قَالَ بِالرُّوحِ الْقُدُسِ: "قَالَ الرَّبُّ لِرَبِّي: اجْلِسْ عَنْ يَمِينِي حَتَّى أَصْعَ أَعْدَاءَكَ مَوْطِنًا لِقَدَمَيْكَ".³⁷ قَدْ أَوْدُ نَفْسُهُ يَدْعُوهُ رَبًّا، قِمِّنْ أَبْنَ هُوَ ابْنُهُ؟ وَكَانَ الْجَمْعُ الْكَثِيرُ يَسْمَعُهُ بِسُرُورٍ.

الإحترار من رجال الدين الزائفين

³⁸ وَقَالَ لَهُمْ فِي تَعْلِيمِهِ: تَحَرَّزُوا مِنَ الْكُتَّابِ الَّذِينَ يَرْغَبُونَ الْمَشْيَ بِالطَّلَاسَةِ وَالتَّجَبَّاتِ فِي الْأَسْوَاقِ، وَالْمَجَالِسِ الْأُولَى فِي الْمَجَامِعِ وَالثَّمَنَاتِ الْأُولَى فِي الْوَلَايَمِ،⁴⁰ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ بُيُوتَ الْأَرَامِلِ وَلِئَلَّا يُطِيلُونَ الصَّلَوَاتِ. هَؤُلَاءِ يَأْخُذُونَ دَيْنُونَةَ أَعْظَمَ.

فلس الأرملة

⁴¹ وَجَلَسَ يَسُوعُ تُجَاهَ الْخِرَاطَةِ وَنَظَرَ كَيْفَ يُلْقِي الْجَمْعُ نُحَاسًا فِي الْخِرَاطَةِ. وَكَانَ أَغْنِيَاءُ كَثِيرُونَ يُلْقُونَ

¹⁸ وَصَدُوقِيَانِ كَمَا مِنْكَرَ قِيَامَتِ هَسْتَنْدَ نَزْدَ وَى آمَدَه، از او سؤال نموده، گفتند: ای استاد، موسی به ما نوشت که هرگاه برادر کسی بمیرد و زنی بازگذاشته، اولادی نداشته باشد، برادرش زن او را بگیرد تا از بهر برادر خود نسلی پیدا نماید.²⁰ پس هفت برادر بودند که نخستین، زنی گرفته، بمرد و اولادی نگذاشت.²¹ پس ثانی او را گرفته، هم بی‌اولاد فوت شد و همچنین سومی.²² تا آنکه آن هفت او را گرفتند و اولادی نگذاشتند و بعد از همه، زن فوت شد.²³ پس در قیامت چون برخیزند، زن کدام یک از ایشان خواهد بود از آن جهت که هر هفت، او را به زنی گرفته بودند؟ عیسی در جواب ایشان گفت: آیا گمراه نیستید از آنرو که کتب و قوت خدا را نمی‌دانید؟²⁵ زیرا هنگامی که از مُردگان برخیزند، نه نکاح می‌کنند و نه منکوحه می‌گردند، بلکه مانند فرشتگان در آسمان می‌باشند.²⁶ اما در باب مُردگان که برمی‌خیزند، در کتاب موسی در ذکر بوته نخوانده‌اید چگونه خدا او را خطاب کرده، گفت که: منم خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب.²⁷ و او خدای مردگان نیست بلکه خدای زندگان است. پس شما بسیار گمراه شده‌اید.

حکم اعظم

²⁸ و یکی از کاتبان، چون مباحثه ایشان را شنیده، دید که ایشان را جواب نیکو داد، پیش آمده: از او پرسید که اوّل همه احکام کدام است؟²⁹ عیسی او را جواب داد که: اوّل همه احکام این است که: بشنو ای اسرائیل، خداوند خدای ما خداوند واحد است.³⁰ و خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان و تمامی خاطر و تمامی قوّت خود محبّت نما. که اوّل از احکام این است.³¹ و دوّم مثل اوّل است که: همسایه خود را چون نفس خود محبّت نما. بزرگتر از این دُو، حکمی نیست.³² کاتب وی را گفت: آفرین، ای استاد، نیکو گفتی. زیرا خدا واحد است و سوای او دیگری نیست،³³ و او را به تمامی دل و تمامی فهم و تمامی نفس و تمامی قوّت محبّت نمودن و همسایه خود را مثل خود محبّت نمودن، از همه قربانی‌های سوختنی و هدایا افضل است.³⁴ چون عیسی بدید که عاقلانه جواب داد، به وی گفت: از ملکوت خدا دور نیستی. و بعد از آن، هیچ‌کس جرأت نکرد که از او سؤالی کند.

داود و مسیح

³⁵ و هنگامی که عیسی در معبد تعلیم می‌داد، متوجه شده، گفت: چگونه کاتبان می‌گویند که مسیح پسر داود است؟ ³⁶ و حال آنکه خود داود در روح‌القدس می‌گوید که: خداوند به خداوند من گفت: برطرف راست من بنشین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم. ³⁷ خود داود او را خداوند می‌خواند؛ پس چگونه او را پسر می‌باشد؟ و عوام‌الناس کلام او را به‌خشنودی می‌شنیدند.

هشدار عیسی علیه معلّمین شریعت

³⁸ پس در تعلیم خود گفت: از کاتبان احتیاط کنید که خرامیدن در لباس دراز و تعظیم‌های در بازارها ³⁹ و کرسیهای اوّل در کنایس و جایهای صدر در ضیافت‌ها را دوست می‌دارند. ⁴⁰ اینان که خانه‌های بیوه‌زنان را می‌بلعند و نماز را به ربا طول می‌دهند، عقوبت شدیدتر خواهند یافت.

⁴¹ و عیسی در مقابل بیت المال نشسته، نظاره می‌کرد که مردم به چه وضع پول به بیت المال می‌اندازند؛ و بسیاری از دولتمندان، بسیار می‌انداختند. ⁴² آنگاه بیوه زنی فقیر آمده، دو قلّس که یک ربع باشد انداخت. ⁴³ پس شاگردان خود را پیش خوانده، به ایشان گفت: هرآینه به شما می‌گویم، این بیوه زن مسکین از همه آنانی که در خزانه انداختند، بیشتر داد. ⁴⁴ زیرا که همه ایشان از زیادتى خود دادند، لیکن این زن از حاجتمندی خود، آنچه داشت انداخت، یعنی تمام معیشت خود را.

كثيراً. ⁴² فَجَاءَتْ أَرْمَلَةٌ فَقَبِيرَةٌ وَالْقَتُّ قَلَسَيْنِ، فَيَمْنُهُمَا رُبْعٌ. ⁴³ فَدَعَا تَلَامِيذَهُ وَقَالَ لَهُمْ: الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ هَذِهِ الْأَرْمَلَةَ الْفَقِيرَةَ قَدْ أَلْقَتْ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ الَّذِينَ أَلْقَوْا فِي الْخَزَائِنِ. ⁴⁴ لِأَنَّ الْجَمِيعَ مِنْهُمْ أَلْقَوْا، وَأَمَّا هَذِهِ فَمِنْ إِعْوَازِهَا أَلْقَتْ كُلَّ مَا عِنْدَهَا، كُلَّ مَعِيشَتِهَا.